

## UFOJEN FILOSOFIA 2

### Truman Show ja rajoitettu vapaus

Kuinka paljon ihmistä voi syyttää hänen omista tekemisistään ja tekemättä jättämisistään? Ihminenhan toteuttaa omaa luontoaan ja on ympäristönsä tuote. Lisäksi elämässä on myös sattumalla sijaa. Missä vaiheessa alkaa vastuu ja kuka on vastuussa itsestään? Onko niin, että mitä viisaampi ja kyvykkäämpi ihminen, sitä enemmän hänellä on vastuuta?

Ihmisillä on vapaus valita. Entä jos on tarjolla pelkkiä huonoja vaihtoehtoja? Joillakin taas on pelkkiä hyviä vaihtoehtoja. Helppo niistä on valita. Entä jos joku tekee puolestasi kaikki tärkeät valinnat? Voit itse valita vain solmiosi värin sekä mitä syöt lounaaksi. Oletko yhä vastuussa tekemisistäsi?

Ihminen viihtyy laumassa. Hän menee mielellään muiden mukana, vaikka ei kokisikaan valintoja itselleen mieluisiksi. On vaikea ajatus jäädä yksin. Ongelmatkaan eivät ole niin isoja, jos muilla on samat ongelmat. Sitä ajattelee, että vaikka teen ehkä väärin, niin samoin tekevät muutkin, eikä sillä sitten niin väliä ole. Mutta väheneekö yksilön vastuu sillä, että hän luovuttaa päätäntävällän tekemisistään jollekin muulle? Eihän siihen ole yksiselitteistä vastausta.

Tässä tullaan myös siihen, että jos ihmisellä on käytössään väärät tai hatarat tiedot, miten häneltä voidaan odottaa hyviä päätöksiä? Ja se on hyvä syy kertoa ihmisille totuus kaikesta. En voi tietenkään edellyttää, että kukaan uskoo minua. Omat tietoni ovat myös hyvin vähäiset. Suurin osa ihmisistä tietää enemmän kuin minä, he vain joutuvat vaikenemaan, koska he ovat satanisteja. Laamannina voin sanoa ja kirjoittaa mitä haluan.

Rajoitettu vapaus on kuin valtava kääpiö. Se on valinnan paradoksi rajojen sisällä. Vaihtoehtoja löytyy, mutta vain hallitun kehityksen puitteissa. Se on ristiriitojen muovaama maailma, joka ottaa muodon valtavasta kääpiöstä: olennota, joka ei ole samanaikaisesti vain suuri ja pieni, vaan myös yhtä aikaa sekä koominen että pelottava.

Oksymoron ei ole pelkkä kielellä leikittelyä, vaan paljastaa syvemmän totuuden todellisuudesta: vastakohdat eivät aina kumoa toisiaan, vaan voivat

olla yhtä aikaa totta. Filosofisesti se haastaa meidät hyväksymään, että ihmisen kokemus on harvoin loogisesti puhdasta.

Rajoitetussa vapaudessa voimme toimia haluamallamme tavalla, mutta vain luonnon, yhteiskunnan tai näkymättömien voimien asettamien sääntöjen puitteissa. Jokaista päätöstä muovaavat olosuhteet, joita emme itse valinneet: kulttuuri, kasvatus, jopa sattuma. Todellinen autonomia saattaa piillä vain siinä, miten reagoimme omiin rajoituksiimme. Tässä mielessä vapaus ei ole rajojen puuttumista, vaan niiden tiedostamista.

### **Vaihtoehtoiset säännöt**

Maailmaa hallitsevat opportunistit. Mutta jos satanistit tietäisivät - jos yleensä tiedettäisiin - miten asiat ovat, maailma olisi erilainen. Pahimmat väärintekijät tekisivät väkisin myös kaikenlaista hyvää, päästäkseen hyötymään siitä kuoleman jälkeen. Tästä syystä jossain määrin valaistuneet illuminatit tekevät salaa paljon hyväntekeväisyyttä. Universumin lakien mukaan he hyötyvät siitä, vaikka ovatkin läpeensä pahoja. Amerikkalainen bisnesmies Chris O'Neill paljasti tämän minulle. Kyse ei ole rahojen lahjoittamisesta omalle säätiölle tai muusta verosuunnittelusta. Asian ei haluta enempää leviävän ihmisten keskuuteen. Satanismi toimii sitä paremmin, mitä vähemmän ihmiset tietävät. Ja mitä enemmän he sortavat toisiaan.

Paradoksaalista kyllä, ihmisten tietämättömyys on myös ufoille mieleen. Ihminen ei saa tietää maailman todellisista lainalaisuuksista mitään. On hauskeempaa, kun ihminen luulee olevansa jotain. Ihminen on joka tapauksessa pelkkä lelu, ja monet Maan tapahtumat lähinnä simulaation-omaista täytettä. Tästä syystä maailman perusluonne on salainen. Se on testi, jossa pitäisi olla pyyteeton. En tiedä onko siinä mitään järkeä. Parempi olisi jos säännöt tehtäisiin selväksi. Ja tavallaanhan ne ovat selvät: tee se toisille, mitä haluaisit itsellesi tehtävän. Ei päde masokisteihin ja muihin perverssioihin.

Mutta jos maailma on kuin jääkiekkoturnaus, on siinä muutakin kuin itse peli. On peliä edeltävät ja sen jälkeiset tapahtumat. On kabineteissa tapahtuva politikointi. On mediapeli ja pelikaaviot. On Rene Fasel, Gary Bettman ja kivikasvoinen Venäjän valmentaja. On sääntömuutokset ja sääntöjen poikkeavuudet NHL:n ja Euroopan sarjojen välillä.

Isoin ongelmahan ihmisten maailmassa ovat örkit eli kehonkaappaaja-haamat. Kun jossain vaiheessa kehitetään lasit, joilla ihminen näkee örkin todellisen olemuksen, saadaan asiaan ripaus tasa-arvoa. Miltä näyttää jääkiekkomatsi, kun pelaajat ovatkin toinen toistaan rumempia mörköjä ja piirroshahmoja? Monet örkit eivät kestäisi tätä paljastusta ja pakenisivat maailmastamme.

## Eläinten oikeudet

Jotkut ufot ajavat vahvasti eläinten oikeuksia. Ei sillä, että ne vainoaisivat lihansyöjiä tai estäisivät ihmisiä syömästä eläimiä. Nämä ufot kuitenkin kokevat, että koska ihmiset kohtelevat eläimiä huonosti, eivät he itsekään ansaitse hyvää kohtelua kehittyneemmiltä lajeilta. Onhan tuotantoeläinten kohtelu raukkamaista orjuuttamista. Ei niille anneta mitään arvoa. Tuotantoeläin ei voi vaikuttaa elämäänsä, ihminen voi. Kyllä joku kanakin ansaitsisi asiallista kohtelua, vaikka onkin pelkkä kana. Sama pätee lehmiin ja sikoihin. Ei kissojakaan pidetä karsinoissa, eikä koiria.

Entäs sitten hyönteiset? Onko niillä arvoa? Aivojahan niillä ei juurikaan ole. Kai ne silti voivat kärsiä. Niinhän ihmisetkin kärsivät joka päivä. Itse kyllä liiskaan hyönteisen seinään, enkä tunne siitä suurta tuskaa. Vähän se hätkähdyttää. Tutustuttuani karma-pohjaiseen ajattelumalliin minusta on tullut tekopyhä. Ajattelen - joudun ajattelemaan - että se on joko tuo tai minä. En voi sallia sitä, että asuntoni on täynnä hyönteisiä.

En siis arvosta hyönteisiä, tai en ainakaan halua niitä osaksi elämääni. En myöskään ravintona. Enkä halua syödä mitään matoja tai toukkia. Ravitsemuseksperitit puhuvat aina kuinka tärkeä on saada proteiineja. En ymmärrä mihin niitä niin paljon tarvitaan? Itse uskon kaurapuuroon, mutta olen paatunut ja siksi syön myös eläinkunnan tuotteita. Se tuntuu kuitenkin väärältä. Tekopyhähän se on.

Oma syömiseni on vähän sellaista erikois-syömistä, koska joudun alati väistelemään saatananpalvojen minuun kohdistamaa jatkuvaa myrkyttämisooperaatiota. Siksi syön kaikenlaista. Jos söisin yksipuolisesti, ruoka-aineet osattaisiin täsmämyrkyttää oikein todella myrkyllisiksi. Etten vaan valaistu ja paljasta laamanneille lisää saatananpalvojen salaisuuksia. Siinä saatananpalvojat sahaavat kyllä omaakin oksaansa. Parasiitti-örkit ovat nimittäin valtava uhka myös ja etenkin heille.

Lihansyönnissä kyse ei ole kuitenkaan pelkästään siitä, että se on väärin eläimiä kohtaan. Kyse on myös siitä, että eläimiä ja niiden eritteitä syövä ihminen ei voi olla ruumiiltaan täysin puhdas. Ja se jonka ruumis on likainen, ei voi saavuttaa mielenkään kirkkautta. Toisin sanoen, lihansyönti tyhmentää ihmisen. Tämän voi toki kumota mustalla magialla, mikä on varmaan koko jutun tarkoituskin.

2010-luvun kasvissyönti-buumi voisi kohottaa ihmisten värähtelytasoa merkittäväällä tavalla, mikäli örkkien johtamat satanistiset elintarvikevalmistajat eivät olisi iskeneet siihen kiinni vegaanisilla eineksillä ja puolivalmisteilla, jotka on kaikki fluorattu. Lisäksi samalla tavoin kuin satanistit sotkevat lihaeineksiin ihmisen lihaa, saatetaan vegaanisiin eineksiin piilottaa vähintään eläinkunnan tuotteita. Kukaan ei saa olla puhdas. Ruoan tehotuotannosta eroon pyrkivät hipit ja muu vaihtoehtoporukka halutaan myös myrkyttää. Hippien ja muiden sellaisten keskuudessa on paljon parasiitteja, jotka varmistavat heidän myrkyttämisensä.

Ihmisen elämässä syöminen on isossa roolissa. Nälkää voi siirtää, mutta se tulee aina takaisin. Suurin osa ihmisistä syö joka päivä. Syöminen on myös nautinto ja kulttuuria. Halutaan kokeilla uusia ruokajuttuja tai palata vanhoihin. Kun koko elämä pyörii syömisestä ja juomisesta ympärillä, on ihmiset helppo myrkyttää sitä kautta. Ja lähes kaikki ruoka ja juoma on myrkytetty raaka-aineista ja vesijohtovedestä lähtien. Ruoantuotannon ja valmistamisen ketjun kaikki osat ovat örkkien hallussa: Maatilat, tehtaat, ravintolat ja logistiikka. Unohtamatta vesilaitoksia.

Ihminen ei kulje ilman energiaa. Korkeamman teknologian lentävä lautanen kulkee jollain ihmetekniikalla, josta emme ole tietoisia. Sitä ei tarvi tankata, kuten ufojenkaan ei tarvitse syödä. Siksi ufojen on helppo sanoa, että älä syö sitä tai juo tätä. He ovat liian erilaisia ymmärtääkseen ihmisten syömismaailmaa. Ihminen on kuitenkin osaksi eläin, eikä mikään ulottuvuuksien välissä pyörivä astraali-olento.

Eläinrakkaat ufot eivät siis halua että eläimiä kohdellaan kaltoin, eli että niitä syödään ja pidetään tuotantoeläiminä. Olisiko sitten parempi, että näitä eläimiä ei olisi olemassa ollenkaan? Että lehmien ja muiden annettaisiin kuolla sukupuuttoon. Ja jos on parempi, että tuotantoeläimiä ei ole ollenkaan kuin että niitä on, niin miksi sitten ihmisiä on olemassa? Kyllähän ihmisiäkin kohdellaan huonosti. Eikö olisi parempi, ettei ihmisiääkään olisi olemassa? Vähemmän kärsimystä. Annettaisiin vain sellaisten lajien elää, jotka pärjäävät omillaan. Onhan ihminen alennettu Saatanan tuotantoeläimeksi. Olemme karjaa, jota demonit ja erilaiset alienit kuten reptilianit ja harmaat lypsävät. Surumme, vihamme ja epätoivomme ovat nautintoaineita näille pahoisille. Kuussa asuu miljoonia alieneita. Sieltä löytyy laaja kirjo erilaisia negatiivisia entiteettejä, jotka käyttävät ihmisten maailman henkistä ja fyysistä pahoinvointia hyväkseen.

Ihminen on eläinoikeusasioissa lainsuojaton. Jos hän syö kinkkua, katsovat ufot, että häntäkin voi kohdella samalla tavoin. Jos ihminen ei arvosta sikaa, miksi ihmistä arvostettaisiin? Mutta toisaalta ihminen ei nöyryytä ja häpäise sikaa. Siinä on selkeä funktio: se on ruokaa. Siinä on sentään jotain järkeä. Ihmisen funktio sen sijaan on hyvin epäselvä. Ihminen kasvatetaan vääryyteen ja sitten syytetään häntä toteuttamasta omaa olemustaan. Ihminen on sian kaltainen hyödyke, jolla on mahdollisuus kasvaa, mutta kasvaa sen ei haluta. Vain joillekin suodaan tämä mahdollisuus, ja näidenkin yksilöiden pitää kärsiä saavuttaakseen edes jotain.

Siinä on ihmisen karsina. Aidat ovat liian korkeat hypätä yli. Olet lähes eläin, mutta ilman eläinten oikeuksia. Ihmisoikeudet sallitaan vain satanisteille ja toisaalta niille, jotka sattuvat olemaan joidenkin ufojen suosiossa. Monet satanistit ovat ihmisiä muutenkin niin syntisiä ja likaisia, ettei siinä kasvissyönnillä ole enää väliä. Jos oma ura ja hyvinvointi perustuu laamannien kärsimykselle, ei vegaanius voi olla moraalinen valinta.

Ihmiset tarvitsevat uusia tapoja tuottaa ruokaa. Ihmisiä on niin paljon, että villieläinten metsästykseseen perustuva lihantuotanto ei yksinkertaisesti toimi. Kasvissyöntiin siirryttäessä ongelmia aiheuttavat kemialliset lannoitteet.

Yhteenvedona: mitä enemmän ihmisiä, sitä huonompaa ruokaa. Joko vähennämme ihmisten määrää, tai hyväksymme huonon ruoan.

## Ufojen mielivalta

Pidän ihmisen elämää merkityksettömänä puuhasteluna. Jotkut sanovat, että ihmiset muokkaavat maailmaa teoillaan koko ajan. Mutta mitä merkitystä sillä on, kun joku korkeampi voima voi koska tahansa muuttaa kaiken? Ihmisellä ei ole aitoa mahdollisuutta vaikuttaa asioihin.

Peli on liian epärealistinen, jotta siihen voisi samastua. Jotta siihen voisi eläytyä ja ottaa sen tosissaan. *Deus Ex Machina* ilmaantuu liian usein sotkemaan paletin. Eihän muuten mikään voisi onnistuakaan. Onhan peli toisaalta liian vaikea, jotta siinä voisi pärjätä omillaan. Ufojen lisäksi satanismi on täällä liian läpitunkeva ja kaikkivoipa mahti. Etenkin kun ihmiset on läpeensä myrkytetty.

Mitähän ufot mieltisivät, jos joku yli-ufo myrkyttäisi ne sokeiksi ja tyhmiksi? Sanoisi niille, että te ette ansaitse enempää. Te käytätte asemaanne väärin. Ette ota ihmisiä ja muita alempia olentoja tosissanne. Ufothan vaativat minua ottamaan pelin tosissaan, mutta ne eivät itse tee niin. Ymmärrän kyllä, että lait säädetään muita varten, mutta eikö niitä silti pitäisi itsekin noudattaa?

## Kupla

Läheittäkö ufot minut toimittamaan tätä tehtävää? Olenko minä niiden vastaus johonkin maailmanlaajuiseen ongelmaan? Ei kai se voi olla niin. Sehän olisi katastrofi. Minähän olen vain tällainen yksinkertainen maalaispoika. Ehkä onkin niin, että maailma jossa elän on erillinen kupla. Tänne on monistettu muista maailmoista kaikki tarvittava, eikä juuri mikään ole todellista. Kupla-idea tukee myös se valtava määrä lauluja, jotka minusta on kirjoitettu. Eihän sellaista pitäisi olla. Tuskin tämä kupla kuitenkaan minua varten on. Eihän tämä ole minun show'ni muutenkaan vaan heidän. Minä olen vain pelinappula ja hyödyke. Minulla pitäisi olla jotain hienoja ominaisuuksia, mutta ne on pienestä pitäen myrkytetty pois.

Kaiketi ufojen idea on kohdallani ollut, että he voivat tehdä kaiken itse. Aivan kaiken pitää olla ufojen kontrollissa. Ne mahdollistavat ja asettavat rajoja. Käytännössä estävät minua elämästä omaa elämäni. Niillä on joku idea siitä mihin sen pitäisi johtaa, mutta itselläni ei ole.

Jos minun osuuteni on yrittää kovasti ja hakata päätä seinään, miksi minusta on määrätietoisesti kasvatettu hyvin saamaton yksilö? Onko sekin yksi lisähaaste? Ainakin tämä sopisi kuvioon, jossa itsensä voittaminen on tärkeää. Ei siis omien vahvuuksien kautta toimiminen. Etenkään kun sellaisia ei ole, eikä siis varmaan ole tarkoituskaan olla. Näin ollen, jos minä olen sellainen kuin minun kuuluukin olla, niin silloinhan kaikki mitä haluan on väärin. Minunhan pitää muuttua. Mutta toisaalta, jos surkeuteni elämän eri osa-alueilla johtuu siitä, että näin pitääkin olla, niin eivätkö silloin myös

kaikki toimeni ole juuri sitä mitä pitääkin? Olen sellainen kuin minun kuuluukin olla. En voi tehdä väärin, koska kaikella on oma tärkeä tarkoituksensa. Kokonaisuus on jo ennalta loppuun asti hiottu.

Ei se ihan niin voi olla. Tiettyä lopputulosta ufot haluavat. Miten siihen päästään, ei ole tärkeää. Tässähän tulevat kuvioon myös ennustukset, joita vihaan ja jotka ovat pilanneet elämäni. (Kuten on käynyt monille muillekin.) Eli että minua kiusataan täällä 65 vuotta, ja sitten lopuksi olen pari vuotta ylivertainen. Se on se mihin tähdätään ja mitä halutaan. Että minusta tulee virkeä vanhus: Jonkinlainen teräs-vaari, joka voi tehdä mitä haluaa. Voin polttaa tupakan junan ravintolavaunussa ja pysäköidä autoni jalkakäytävälle. Voin sanoa presidentille, että muuta pois Mäntyniemestä, minä haluan asua siellä. Voin ottaa kaupasta ilmaiseksi mitä haluan. Näen kaikkien läpi, eivätkä he mahda minulle mitään. Mihin menenkin, ihmiset ja örkit juoksevat tieltäni hädissään karkuun. RKP alistuu vaatimukseeni lopettaa pakkoruotsi. Kansallishymniksi vaihdan Debussyn Golliwogg's Cakewalk. Ehkä se on suurenmoista ja kaiken vaivan arvoista.

Olisin odottanut ufoilta johdonmukaisuutta. Säännönmukaisuutta. Kun painan A:sta, tiedän B:n reagoivan tietyllä tavalla. Näin voisin opiskella maailmaa ympärilläni. Mikään ei kuitenkaan mene niin kuin voisi luulla. Samoin oli isäni kanssa. Hän sanoi yhtä ja teki toista, mitä milloinkin. Ja nauroi päälle. Eikä siinä mitään, mutta hän ohjelmoi satanistisen homokaverinsa kautta minut ja veljeni palvomaan itseään, ja sitä kautta typeryyttään. Isä olisi halunnut, että isoveljeni pärjää. Minä olin pelkkä hyödyke, jota hän paritti. Mutta perheemme joutui auto-onnettomuuteen, jossa veljeni sai aivovaurion. Äiti ja minä loukkaannuimme lievemmin. Isä selvisi luonnollisesti naarmuitta. Onnettomuuden seurauksena Kallesta tuli passiivinen ja vähämielinen. Isää miellyttääkseni minun piti sitten olla kuin Kalle.

Kerran joku ufo tuli minua tapaamaan - sillä tavalla unenomaisesti siis. Hän sanoi:

"Et sinä voi loputtomiin piiloutua sen isä-jutun taakse. Sinun pitää muuttua."

Omassa tapauksessani ihmisenä muuttuminen olisi kaiketi sitä, että muutan toimintamallejani, eli teen erilaisia valintoja. Sitten palkinnoksi tästä minut muutetaan. Eli ensin minun pitäisi siis esittää muuttuvani ahkeraksi, jonka jälkeen minusta tulee ahkera. Sitten ahkeruuttani voidaan lisäpalkita erilaisilla oivalluksilla. Ja pikkuhiljaa hyvää jälkeä alkaa syntymään, kun kova työ ja ns. älykkyys lyövät kättä.

Näissä tuppaa vaan olemaan se ongelma, että yhtäkkiä ohjaamoon hyökkää joku toinen ufo, joka haluaa myös osallistua projektiin. Se on alkanut lupaavasti, mutta hänellä on jokin uusi idea, jota hän haluaa kokeilla. Lisää haastetta, joka sitten johtaisi vielä hienompaan lopputulokseen. Periaatteessa se voisi toimia, mutta käytännössä vesittää koko hyvin alkaneen muutoksen. Mikä on varmasti tarkoituskin. Kaiketi hyödytän ufojakin eniten kun veneeni kyntää vitutuksen ja epäonnistumisten vesiä. Hyödykkeellisyyteni on kosmisella tasolla.

Ja ehkä - sekä ufojen, että ihmisten maailmassa - on niin, että erilaiset mallit ovat tylsiä kaavoja. Ne toimivat, mutta eivät tuo elämään mitään uutta. Jos ihminen haluaa luoda uutta, hänen pitää rikkoa kaavoja. Se johtaa konflikteihin. Kaikkea ei voi saada. Jos haluaa harmoniaa, pitää hillitä itsensä. Jos haluaa muuttaa maailmaa, pitää ottaa härkää sarvista ja työntää se pois edestään.

Olen sitä mieltä, että tietämättömiltä ei voi odottaa viisaita päätöksiä. Siksi haluan kertoa kaikille kaikesta kaiken. Eli sen mitä siitä tiedän, vaikka eihän se paljoa ole. Tämä on myös kostoni ufoille, jotka eivät halua ihmisten tietävän mitään maailman todellisesta luonteesta. Siitä minkälainen akvaario ja tosi tv - show tämä on.

Kotisivun paljastuksissa myös kirjaan niitä itselleni ylös. Ja terapoin itseäni siinä samalla. Eli kotisivusta on monenlaista hyötyä. Ja kun tätä ei ole painettu kansien väliin, voi myöhemmin tyhmiksi osoittautuneet jutut ottaa pois. Ne on kuitenkin käsitelty, vaikka joutavatkin roskikseen.

### **Ranskalainen maanviljelijä**

Ufot näkevät päätösteni seuraukset vuosien päähän. Ne tietävät, milloin joku asia ei kannata. Ja ihmisen maailmassa suurin osa asioista ei kannata. Olisi parempi olla tekemättä mitään. Ihmettelenkin miksi minua vaivaista täällä väkisin pidetään? Onhan päivänselvää, että en tule ikinä nousemaan projektin vaatimalle tasolle, ellen sitten lyö päätäni ja savanttiudu. Miksei se voisi siis tapahtua samantien? Muussa tapauksessa aion jättää eroanomukseni.

Lähes samoin ajattelen planeetastamme. Se pitäisi heittää universumin jätemyllyyn. Ihmisten kulttuuri perustuu pelkälle hyväksikäytölle. Antaa eläinten mennä siinä samalla. Parempi ettei niitäkään ole olemassa, koska ennen pitkää paikan päälle ilmestyisi kuitenkin joku vieras laji, joka ottaisi ihmisen paikan.

Haluaisin kuolla pysyvästi, enkä enää syntyä uudelleen. Tämä olisi protestini. Kuten ranskalaiset maanviljelijät protesteissaan tuhoavat satonsa, koska siitä ei saa riittävästi myyntivoittoa, voisin itse tuhoutua lopullisesti. Ei se mitään haittaisi. Ei-olevaisuus on mielestäni aliarvostettua. Kun ei ole olemassa, ei ole ongelmiakaan. Ihmisen maailmassa 80% on huonoa. 15% on kohtuullisen hyvää. 5% on hyvää. Kun ei ole olemassa, ei ole mitään. Se on parempi kuin 80% huonoa.

Miksi en itse tee kuten ranskalainen maanviljelijä ja nosta meteliä? Ei se toimi niin. Ranskassa on puoli miljoonaa maatilaa. Jos yksittäinen maajussi ampuu paskatykillä kunnantaloa ja pysäköi traktorinsa moottoritielelle, hänet heitetään putkaan ja ehkä mielisairaalaan. Mutta kun saman tekee 10 000 farmaria, kyseessä on mielenosoitus. Minulla taas ei ole liittolaisia. Ei ketään joka antaisi ohjeita. Se on osa tarinaani. Minun pitää olla yksin. Se on ufojen mielestä hauskaa ja siitä voisi tulla hyvää draamaa. Mutta kukaan

ei enää usko tähän tarinaan. Kukaan ei pidä minua minään, enkä pidä itseään. Ehkä liian monta kokkia sopassa? Ainakin liian monta laulua jotka kertovat minusta, ja liian monta sattumaa.

## **Kirjoita kirja**

Ufot haluavat, että kirjoitan kirjan. Sen pitää olla kuitenkin jotain aivan ehdottoman hienoa. Ja sen pitää olla fiktiivinen kertomus. Ufot tietävät, että en pysty mihinkään, mutta niin onkin heille paras. He näet haluavat toteuttaa itseään minun kauttani. Jotta tarina olisi uskottava, minun pitäisi "kirjoittaa" ensin monta huonoa kirjaa. Tarina on siis tärkeämpi kuin tehtävä. Koko juttu on pelkkä show, eikä sitä siksi kannattaisi ottaa kovin vakavasti. En ryve itsesäällissä, näin se vain on. Ihmisen ei pitäisi haukkua itseään. Minulle se kuitenkin sopii.

Tätä nykyä minut pakotetaan kirjoittamaan kotisivuani. Vaihtoehtona on kärsiä. Ufojen suunnitelman mukaan minun pitäisi kirjoittaa niin vetäviä fiktiivisiä tarinoita, että ihmiset haluavat lukea niitä. Silloin minusta jäisi jokin jälki tähän maailmaan.

Ufoilla on vain ollut liian suuri tarve luoda minusta samastuttava hahmo kaikenlaisine ongelmineen. Ne haluavat, että olen pelkkä nolla. Myös siksi, että kun joskus vanhana "pääsen jaloilleni", eli saavutan 20/20 - näkökyvyn ja pääsen käsiksi suurenmoisiin kykyihini, on kontrasti valtava. Se palkinto on jotain niin hienoa, että minun tuleekin sitä ennen epäonnistua kaikessa.

Voisin ehkä kirjoittaa aiheesta kirjan: Kuinka epäonnistua elämän kaikilla osa-alueilla. Tiivistettynä se olisi yhdistelmä erilaisia huonoja ominaisuuksia, laamanniutta, ufojen terroria, epäonnistunutta kotikasvatusta, huonoja kavereita, voimakkaita vihamiehiä, epäonnea, alkoholia sekä tietenkin samojen virheiden loputonta toistamista. Unohtamatta uusia virheitä ja päivittäin toistuvia vääriä valintoja.

Kaikki ongelmani ovat tehneet minusta välinpitämättömän. Elämä on helpompi kestää, kun ei välitä mistään mitään. Alkoholi, fluori ja muut vastaavat myrkyt sekä kaikenlainen henkinen piina ovat tehneet minusta kykenemättömän älyllisiin ponnistuksiin. Äänet pään sisällä viimeistelevät tämän tuhon.

En ole täysi idiootti, mutta huomattuani jossain vaiheessa, ettei mikään jää päähän, luovuin kaikenlaisesta viisastelusta. Eli lähinnä kirjallisesta sivistyksestä. Haluaisin tietenkin oppia kirjoittamaan paremmin. Ehkä se tulee ajan kanssa, kun korjailee näitä kotisivun tekstejä viidettäkyymmenettä kertaa.

Ja olenhan kuitenkin saanut luotua joitakin satanismia läpivalaisevia kirjoituksia. Mikä hyöty niistä on, jos suurin osa ihmisistä on kerhon jäseniä? Loput myrkytetään lähes katatoniseen tilaan, jolloin ei ole juuri väliä, mitä he tietävät tai haluavat. Tätä nykyä maailma on pilalla. Ihmiset epäonnistunut kokeilu, jonka voi hyvin lopettaa. Ei pitäisi luoda sellaisia maailmoja, joissa eri toimijat eivät pysy omillaan elossa.

Samoin kuin lehmät, siat ja muut tuotantoeläimet pitää tappaa sukupuuttoon, pitää myös ihmisten elo saattaa päätökseen. On parempi ettei tätä kärsimystä ole olemassa ollenkaan. Tappaminen on muutenkin aliarvostettu tapa ratkaista ongelmia. Jos joku ei sopeudu, hänet eliminoidaan. Vankilassa sitä vain katkeroituu ja muuttuu entistä vittumaisemmaksi. Väärintekijä voi mieluusti syntyä uudelleen esim. hamsterina tai muuna jyräjänä. Joku hamsterius sopii rikoksenuusijalle. Sen hän pystyy hoitamaan. Sehän kuulostaa rangaistukselta, mutta onko se sitä? Ethän sinä eläinkunnan edustajana enää muista edellistä elämäsi ihmisenä, vaan menet täysiverisenä hamsterina. Mitä sellaisen päässä sitten liikkuu? Tuskin paljoakaan. Mutta kyllä hamsteriakin harmittaa. Kaikki elollinen tällä planeetalla kärsii kroonisesta vitutuksesta. Pienestä oravasta norsuun eläimetkin ovat masentuneita ja samasta syystä kuin ihmisetkin. Niidenkin alakulo on henkistä polttoainetta kuussa asuville satanistisille avaruusolennoille.

### **Erase and rewind**

Minua on ammuttu monta kertaa. Myös kuolettavasti. Nauha vain kelataan taaksepäin ja pyyhitään kuolemani pois. En saa kuolla. Minun on pakko onnistua, mutta se voi odottaa. Kiirettä ei ole, koska masentuneena luuserina hyödytän ufona parhaiten.

Satanistit haluavat minusta eroon. Tai haluaisivat. Örkit ja ihmis-satanistit voivat raiskata, kiduttaa ja myrkyttää minua, mutta he eivät voi tappaa minua. Se on vastoin sääntöjä. Mutta eivätkö myrkyttäminen ja kiduttaminen ole hitaita tapoja tappaa ihminen? Vai onko niin, että koska kiduttaminen tekee ihmisestä vahvemman, saa niin tehdä? Mutta silti sitä ei hyväksytä yleisesti. Minulta sitä ei hyväksytä, koska se on väärin. Mutta niiltä jotka tekevät minulle niin se hyväksytään. Tämän on kai tarkoitus tehdä minusta henkisesti vahva. Todellisuudessa se tekee minusta välinpitämättömän. Se lieneekin ufojen todellinen tavoite, jotta asiat pysyvät mahdollisimman pitkään ennallaan.

Voimat ovat aina suhteessa toisten voimiin. Kun saa muita heikennettyä, ei tarvitse itsekään olla niin voimakas. Örkit myrkyttävät muut pärjätäkseen paremmin. Se on heille eilinehto. Myös satanistinen kerho-toiminta perustuu pitkälti myrkyttämiseen. Vain satanisti voi pärjätä. Ufojen toismaailmallinen kontrolli antaa koko systeemille siunauksensa. Ihmisten myrkyttäminen on öljyä laineille. Sillä kompressoidaan ihmisen elosta ylilyönnit pois, leikataan dynaamista vaihtelua. Lisäksi on mahdollista, että örkkien perimmäinen tarkoitus on pyykata väärintekijöiden karmaa. Kärsiessään örkin kaappaamana satanisti puhdistuu kuin itsestään.

Ufot eivät ole kaikkivoipia, mutta ne voivat kelata aikaa taaksepäin korjatakseen väärin menneitä tapahtumia. Eihän siinäkään järkeä ole. Se on kuin pelaisi monopolia ja saatuaan nopalla vitosen joka käytännössä päättää pelin, heittääkin uudestaan niin kauan että saa kutosen, jolla pääsee pahimpien karikkojen yli. Se on huijaamista.

Elokuvafilmin kuvataajuus on 24 kuvaa sekunnissa. Ihmissilmä ei kykene erottamaan leikkaussaumaa, kunhan visuaalinen jatkumo säilyy. Eihän siihen tarvita muuta kuin sakset, ja kyllähän ufoilta sakset löytyy. He osaavat myös häivyttää räikeät saumakohtat aivan erityisillä tavoilla, jotka liittyvät heidän erilaiseen käsitykseensä ajasta. Se on ufojen *copy and paste*. Ehkä se huvittaa heitä samoin kuin ihmiset nauravat sellaiselle, joka työstää kirjoitelmiaan leikkaa/liimaa – menetelmällä.

On paljon merkkejä siitä, että aikajanoja sotketaan. Esim. James Bond – Moonraker – elokuvan hammasrautatyttö, ihmisen sydämen sijainti vasemmalla puolella rintaa ja monet yksityisemmät esimerkit. Asiat eivät yhtäkkiä olekaan siten, kuin ne ovat aikaisemmin olleet. Ilmiölle on annettu nimi: Mandela-efekti.

Itse muistan melko tarkasti, että Washington Capitals voitti Stanley Cupin 2009. Että lehtijutun mukaan Alexander Ovetshkin seilasi ratkaisevan pelin jälkeen pitkin Washingtonin keskustaa päällään osa pelikamoista, koska ei juhlahumussa ollut ehtinyt koskaan suihkuun. Mutta eihän se sitten myöhemmin niin mennytkään. Mitähän "peruuttamatonta" sinä keväänä tai kesänä tapahtui, tai olisi tapahtunut?

## **Elämän peli**

Ufot vaikeuttavat ihmisten elämää, koska liian helppo elämä on tylsää. Elämä ilman ongelmia ei olisi autuasta. Pitemmän päälle se kävisi banaaliksi. Ihminen tarvitsee vastakohtia hahmottaakseen elämänsä: Asemaansa ja toimiansa. Mitä enemmän näkee vaivaa, sitä suurempi on palkinto. Oli se sitten mikä hyvänsä. Väitän silti, että ongelmaton ja tasainen elämä on parempi kuin vuoristoratamainen. Tasainen elämä kun on alati harmoninen. Vaihtelevan elämän huippukohtia varjostaa se hinta jonka niistä joutuu maksamaan. Alati harmoninen elämä ei voi kuitenkaan jatkua loputtomiin. Se olisi kuin loputon loma. On käytännössä mahdotonta, että kaikki ihmiset eläisivät buddhalaisten munkkien tapaan.

Ihmisen täytyy myös kysyä itseltään, haluaako hän valittaa vai oppia? Oma henkinen olotila kun on niin paljon asenteesta kiinni. Vaikeudet voi nähdä mahdollisuutena oppia. Toisaalta valittamisen ja kritisoinnin välinen ero on häilyvä. Saksalaiset sanovat: "Me emme valita, me kritisoimme." Olen ottanut tässä heistä oppia.

Elämä on peli, jossa mitataan sitä, miten toteutat vapaata tahtoasi. Toteutatko sitä pienimmän mahdollisen vaivan kautta? Eli että teet kuten muutkin, etkä mieli itse mikä on kohdallasi oikein ja mikä väärin?

## **Usko ja vapaa tahto**

Mitä uskoon tulee, niin heittäytyminen uskon varaan on joidenkin ufojen mielestä rohkea teko. Joillekin ihmisille se on helpompaa kuin toisille. Tietyt ufot kontrolloivat niitä, jotka uskovat ehdottomasti Jumalan sanaan. Se on osa peliä ja vaihtokauppaa. Levollisen olotilan joutuu varmasti

hyvittämään jotenkin. Ja vaikka Raamattu onkin täynnä hienoja opetuksia, ei sillä kuuluisi lyödä ketään päähän. Oikeamielinen uskovainen muuttaa maailmaa oman käyttäytymisensä kautta. Näyttämällä esimerkkiä. Ei siten, että uhkailee ja määräilee muita.

Vapaa tahto liittyy toisaalla myös siihen, miten ihmisten maailmaa johtavat tahot - kuten Illuminati ja vastaavat - kertovat ihmisille etukäteen, mitä tulee tapahtumaan. Näin toimien ihmisten toivotaan hyväksyvän tulevat tapahtumat. Halutaan heidän suostumuksensa. Ihmistä ei ilmeisesti pitäisi voida orjuuttaa ilman hänen omaa suostumustaan. Tai jotain sinne päin. Se on vähän vaikea juttu selittää. Etenkin kun ei itsekään ymmärrä miten se toimii.

### **Huonoa valmennusta**

Jos olet tehnyt pahaa, sen voi hyvittää siten, että autat muita. Tai että sinulle tehdään vääryyksiä, joista voi sitten oppia. Ei ole kuitenkaan valaistumista ennen kärsimystä. Jonkun pitää tehdä väärin. Tämä johtaa siihen, että ufot odottavat ihmisten tekevän virheitä, jotta pääsevät rankaisemaan heitä.

"Siitäs saat, senkin tyhmä ihminen", ufot ajattelevat, "ihan oikein sinulle. Tämä on juuri se mitä tarvitset."

Vaikka eihän ihminenäkään hakkaa koira, joka likaa sohvan. Tai jotkut hakkaavat. Kaipa se on sama ufosten kanssa. Tuntuu siltä, että ne asettavat ihmisille epärealistisia tavoitteita ja ajavat heidät toimimaan itsekkäästi päästäkseen rankaisemaan heitä.

Ufosten mielipuhua tuntuu olevan ihmisten ojentaminen. Laittaa heidät maksamaan teoistaan, opettaa heitä. Siten sekä uhri että pahantekijä kärsivät. Kun kaikkia vituttaa, ovat ufot tyytyväisiä. Se tuntuu olevan ihmisten maailmassa kaiken lähtökohda, oli asialla positiivinen tai negatiivinen entiteetti. Ihmisen elämässä tulee olla vaikeuksia. Ihmistä pitää vituttaa alati. *Vitutus* (mielipaha, voimakas epämieluisuuden tunne) on se energia, jota on kaikista helpoin käyttää hyväksi. Paljon puhutaan rakkaudesta, mutta mitä se lopulta on? Vitutus on ainakin aito tunne.

Ufot ovat mielestäni unohtaneet koutsamisen olevan myös kannustamista ja rohkaisemista. Palkitsemista myös. Sopivassa suhteessa keppiä ja porkkanaa, kuten sanotaan. Heidän tarjoamansa porkkana on se, ettei saa keppiä. Heidän kolme kootaan: kurita, kuseta ja kiristä.

Valmentaminen on kuitenkin muutakin kuin auktoritääristä rankaisemista virheistä. Pitää luoda keskusteluyhteys. Valmennettavan kanssa asetetaan yhdessä tavoite ja aletaan pyrkiä sitä kohden. Välietapit pikkuporkkanoineen tekevät matkasta siedettävämmän. Psykologisesti vähemmän haastavan. Pitää oppia nauttimaan jokapäiväisestä tekemisestä. Nauttia matkasta. Eikä siten, että ensin kärsitään 60 vuotta ja sitten lopuksi ollaan pari vuotta tyytyväisiä. Sekin lähinnä siksi, ettei tarvitse enää kärsiä.

En itse usko härnäämiseen ja kiusaamiseen. Viljelen kyllä huumoria muiden kustannuksella, mutta ne ovat sellaisia tökkäyksiä. Ei jatkuvaa tökkimistä. Annan myös tarpeen mukaan palautetta. Rehellinen mielipide on mielestäni kuin lahja, jonka annat toiselle ihmiselle. Rakentavaa palautetta voi yhtä hyvin olla niin suora vittuilu kuin silkkihansikkain tarjoiltu osatotuus. Se riippuu tilanteesta.

En ole elämässä oppinut paljoakaan mutta sen olen, ettei kannata lukita vastauksia. Mikään ei ole ikuista. Välillä pitää miettiä rehdisti itsekseen omia tekosiaan ja todella katsoa peiliin. Olenko itse sellainen, jota en voi sietää muissa? Ovatko näkemykseni mistään kotoisin? Elätkö valheessa? Haluanko rankaista muita omista koettelemuksistani, vai kykenenkö nousemaan vähäpätöisyyteni yläpuolelle? Kykenenkö todella antamaan anteeksi, vaikka minulla ei olisi siihen varaa, vai kykenenkö vain unohtamaan?

## **Kaikenkertoja**

En pidä ajatuksesta, että olen vapaata riistaa. Minusta leviää vääristeltyä tietoa, ja näitä valheita levitetään kaikkialle. Siksi päätin itse kertoa totuuden, ja kostoksi paljastan myös kaikki salaisuudet, jotka olen kuullut. Osa niistä on sellaisia, joita korkean asteen vapaamuurari saattaa kuulla vasta 70-vuotiaana. Jotkut sellaisia, että vielä harvempi ihminen saisi ne normaalisti koskaan tietää.

Valikoiva tiedotus ei ole minun juttuni, ja aion jatkaa samalla linjalla myös tulevaisuudessa. Kerron kaikille kaikesta kaiken. Tulen levittämään jokaisen kuulemani salaisuuden mahdollisimman laajalle, kunnes minusta tulee realistinen toimija: sellainen, jota ei voi hypnotisoida ja jolla on 20/20-näkökyky.

Paljastan salaisuuksia, koska jos minut voidaan hypnotisoida, joku voi aina onkia tietoni. Ja nämä "jotkut" ovat yleensä pahimpia vihollisiani. En halua, että viholliseni tietävät enempää kuin muutkaan.

Sekä satanistinen, että ufojen maailma perustuvat molemmat ihmisten tietämättömyyteen. Ihmisille ei kerrota juuri mitään. Oma filosofiani tässä elämässä on kertoa kaikki. Kun oma elämäni on jo vääristelty ja levitelty ympäriinsä, niin kerrotaan sitten kaikki muukin. Yleensä ei kerrota oikein mitään. Ainakaan ihmisille. Minun mielestäni heille pitää kertoa kaikki. Myös etukäteen, koska mitä väliä sillä on, jos nämä asiat toteutuvat joka tapauksessa.

## **Maailman luonne**

En ymmärrä sielunvaellusta. Jos mokaan tässä elämässä, joudun maksamaan siitä hintaa myöhemmin. On vain tämä yksi elämä, jos ennen seuraavaa joudut kulkemaan unohduksen verhon läpi. Ei tulevaa voi syyttää siitä mitä tämän hetkinen tekee. Ne ovat kaksi täysin erillistä elämää. Ufot näkevät asian ehkä toisin, mutta ihmisen elämää eletään Maassa ja ihmisen kehossa. Se on se näkökulma ja todellisuus.

Ihmisellä on vain yksi elämä ja se menee lähes aina huonosti, koska ihmiset eivät tiedä mitä heidän tulisi tehdä. Ja niin sen halutaankin olevan. Pitäisi mieluummin olla niin, että kaikki tiedot ja taidot ovat heti käytössä. Jos teet noin, siitä seuraa tätä ja niin edelleen. Silloin ihmisiltä voitaisiin odottaa hyviä päätöksiä. Ja jos he eivät tee ns. oikeita ratkaisuja, heitä voi ehkä rankaista tai ojentaa, mutta sen pitää tapahtua sen saman elämän aikana. Olisi toki paras ratkaisu vain eliminoida paatuneimmat väärintekijät, jotta he eivät kerää enempää huonoa karmaa ja lisäksi saastuta ympäristöään.

Mitä vikaa olisi sellaisessa maailmassa, jossa kaikki toimivat suurin piirtein kuten kuuluukin? Sehän olisi raikas uudistus. Ylhäältä Ufolasta käsin se olisi ehkä tylsää katseltavaa. Meitä sieltä toisesta ulottuvuudesta seuraavat ufot kun eivät välitä ihmisistä. Ihminenhan on virheitä täynnä. Ufot eivät näe itseään yhtä virheellisinä.

Jokainen olio on yksilö ja sitä kautta persoona. Niin hyttynen kuin ufo. Joku voisi luulla, että ufot ovat kaikki samanlaisia, mutta ei. Niillä kaikilla on omat haaveensa, ilonsa ja surunsa. Tässä piilee syy ufojenkin likaiseen epäjärjestelmällisyyteen. Monimuotoisuus tuottaa kitkaa ja mielipide-eroja. Se johtaa konflikteihin. Toinen vaihtoehto olisi, että kaikki ovat toistensa klooneja.

Ihmisten maailmaa ufot eivät ole saaneet järjestykseen, koska eivät halua järjestystä vaan viihdytystä. Siksi pitää olla koira-tappelu, jossa ihmiset ovat koiria. Harmoniaa ei voi olla, koska se johtaisi staattisuuteen. Ufot projisoivat omat puutteensa ihmisiin ja rankaisivat meitä niistä.

Onko kaikella täällä jokin hieno tarkoitus? Ja sitten siihen sekaan satunnaismuuttujia. Ehkä on, ehkä ei. Yleensä on niin, että osa on ja osa ei. Ja sitäkin vain tiettyyn rajaan saakka riippuen ajankohdasta. On hankala esittää mitään lopullisen pätevää lausumaa.

Muistan kun 5-vuotiaana kysyin äidiltä, mitä Ritari Ässä tekee mainoskatkon aikana? Tavallaan kamppailen saman kysymyksen kanssa yhä tänä päivänä. Tarkoitin sitä, että esittämäni kysymykset ovat naiiveja, koska minulta puuttuu ymmärrys maailman todellisista rakenteista ja toimintamalleista. Kannattaako minun ihmisenä siis edes yrittää, vai haaskaanko vain aikaani?

Kaiketi kukaan ei halua tämän maailman muuttuvan. Tämän maailman mestarit pitävät siitä juuri tällaisena. Ja jos asiat muuttuvat, niiden pitää muuttua hyvin hitaasti ja omalla painollaan. Mikä minä sitten olen toisten

maailmoja muuttelmaan? Jos maailma on juuri sellainen kuin ne haluavat, niin sittenhän kaikki on hyvin. Jos ne haluavat maailman muuttuvan, niin miksi eivät muuta sitä itse?

Ufot voivat tulla tänne maailmaamme ja esiintyä ihmisinä. Maan päällä kulkee kaikenlaisia ufojen lähettiläitä ihmisen kaavussa. Monien tällaisten ihmisten tehtävä on auttaa muita. Mutta hekään eivät saa liiaksi sekaantua, vaan lähinnä opastaa tai suojella. Ylhäältä käsin sitten mahdollistetaan, jos ehditään. Joillakin heistä on ollut vaikeuksia päästä täältä takaisin ”Ufolandiaan”. Siinä mielessä tänne tuleminen ei ole viisasta. Entä jos jäät jumiin tänne?

Mutta ei se ole niin, että joku näistä ihmis-ufoista onkin ihminen. Koska ihminen on ihminen ja ufo on ufo. Ufo voi kyllä esiintyä ihmisenä, mutta on silti ufo, koska ufolla on ufon ajatukset. Ja tieto siitä, että se on täällä vain käymässä. On yleensäkin tyhmää sanoa, että jos minä olisin sinä, tekisin näin. Ei sellaista ole olemassa. Kukin on se mikä on ja siksi tekee mitä tekee. Ei voi olla niin, että yhtäkkiä olisit toisen asemassa omana itsenäsi. Toki ihmisellä voi olla mielipide siitä mitä toisen kannattaisi tehdä. Kehonkaappaja-örkkejä en vedä nyt tähän.

Ihminen on myös kuin pieni lapsi, jolle valehdellaan ja sitten syytetään, että hän ei tiedä totuutta. Johdetaan häntä harhaan ja syyllistetään sinne joutumisesta. Miksi totuutta pihdataan? Miksei totuus voi olla ilmainen hyödyke kaikkien käytettäväksi? Miksi totuus on eliittien kallisarvoinen huvitus ja työkalu, jolla he lyövät rahvasta. Jotain mihin vain harvoilla on varaa. Kallistahan on se mihin sinulla ei ole varaa. Onko se nyt vain niin, että kun totuutta pihdataan, voidaan valheilla hallita maailmaa?

Ufot eivät halua ihmisten tekevän oikeita päätöksiä. Eivätkä ne halua estää ihmisiä tekemästä vääriä päätöksiä. Vaan halutaan nimenomaan, että vääriä päätöksiä tehdään, jotta niistä päästään rankaisemaan ja jotta syntyy draamaa. Jotta mielenkiintoa lisäävä epäjärjestys, peräti kaaos, lisääntyy. Jotta on jotain hallittavaa.

Ilman kaaosta ufot kokisivat ehkä olonsa tarpeettomiksi. Oman elämänsä ne ovat järjestäneet siten, että eivät mielestään tee virheitä. Tällainen on kuitenkin tylsää, ja siksi jonkun muun pitää tehdä virheitä niiden puolesta, jotta ne näkevät minkälaista se on. Ja kuinka viihdyttävää se onkaan. Hieman kuin sarjakuvakirjassa Asterix ja normannien maihinnousu. Siinä viikingit kuulevat pelon käsitteestä ja päätyvät Galliaan saadakseen tietää mitä se on.

Kuten aiemmin todettua, ufot haluavat usein antaa opetuksen, ja päätyvät siksi rankaisemaan ihmisiä heidän vääristä valinnoistaan. Tätä kautta ihminen oppii miten toimia. Kun ihminen tekee virheen, hän kärsii. Näin hän oppii, mitä ei pidä tehdä. Kun ihminen tekee oikein, mitään ei tapahdu. Se on ideaali. Mutta pian ihminen tekee taas väärin ja häntä päästään rankaisemaan. Sitä odotetaankin. Kaikki perustuu juuri siihen. On pakko olla niin, että ufot myös hyötyvät tästä kärsimyksestä, mikä käsittääkseni tekee niistä satanisteja, sillä neidän tekevät voimaa toisten vaikeuksista.

Ehkä ufot ovat turhautuneita. He tietävät, miten maailmaa pitäisi johtaa ja elämää elää. Mutta suurin osa heistä on "sihteereitä" ja oppaita, joiden pitää vain katsoa ihmisten perään. He eivät saa tehdä isoimpia päätöksiä, vaan niitä tekevät yli-ufot. Alemman tason ufotkaan eivät kuitenkaan malta olla puuttumatta asioihin. Tietäväthän ne kuitenkin kaiken ihmistä paremmin. Suorissa ehdotuksissa on se ongelma, että kun ufo tekee päätökset, menettää ihminen pian kyvyn ja halun tehdä itse mitään. Ufo voi ujuttaa haluamansa ajatukset ihmisen päähän ja sitä tehdäänkin koko ajan.

Luulen, että ufosten tulisi vain mahdollistaa. Välittämättä siitä, että ihmisen toimet ja ratkaisut eivät ole ideaaleja. Niin moni ufo katsoo kuitenkin omaavansa enemmän näkemystä - tietoja ja taitoja - asioiden hoitamiseen kuin se jota on tarkoitus auttaa, ja ryhtyy tekemään päätöksiä hänen puolestaan. Ufolla ei ole kuitenkaan sellaista pitkäjänteistä kiinnostusta, jolla todella viedä asioita eteenpäin. Ufo vain säätää lyhytjänteisesti. Sählää vähän aikaa ihmisen selän takana ja jatkaa sitten matkaa.

Ehkä tällainen säätäjä ajattelee toimivansa oikein muuttamalla yhden osan parempaan suuntaan. Kokonaisnäkemys kuitenkin puuttuu, eikä ole halua nähdä vaivaa sen muodostamiseen. Puuttuu into ja visio viedä projektia eteenpäin läpi vaikeidenkin aikojen. Sitä on myös helpompi neuvoa muita, kuin aloittaa oma projekti nolasta ja viedä se päätökseensä aikojen saatossa. Helppoa on myös kaapata jonkun toisen lupaava projekti ja alkaa muovata sitä mieleisekseen.

## **Avain**

Luotuaan minut tekijäni sanoi, että tässä on hopeinen avain. Se ei ehkä näytä erityiseltä, mutta se on ainoa avain jolla eräs hankala lukko voidaan avata. Tätä avainta ei voi kopioida. Sitä voi käyttää moneen tarkoitukseen, mutta sen tärkein idea on avata eräs lukko, jonka tiirikointi on mahdotonta.

Ufot määrättiin suojelemaan avainta ja toiminaan operaation aivoina. Mutta ne kaappasivat koko projektin käyttäkkeen avainta omiin tarkoituksiinsa. Siinä mielessä alkuperäinen suunnitelma meni pieleen.

Ei ollut tarkoitus, että hopeista avainta kiillotetaan säämiskällä ja säilytetään kassakaapissa samettiselle tyynylle aseteltuna. Mutta tarkoitus ei ollut myöskään se, että avaimella kaivellaan korvakäytäviä. Tai hämmennetään keittoa. Saati että sitä viskottaisiin pitkin seiniä.

Eiväthän ufot avainta muuten niin paljon hyödyntäisi, mutta kun sen tekijä latasi sen täyteen sellaista aivan erityistä energiaa. Tuon energian hyödyntäminen, suoranainen riistäminen, on avaimen käyttökelpoisuuden kääntöpuoli. Avain ladattiin kukkuroilleen hyötyenergiaa, jotta tämä hyöty kumoaisi avaimen omat pahat teot. Jotta negatiivisen karman määrä pysyisi niin alhaisena, että avain pääsee tehtävänsä suoritettuaan jatkamaan matkaansa, eikä sen tarvitse jäädä Maa-planeetalle hyvittämään tekojaan.

Avain ei ole itsessään erityisen kestävä. Siksi se on ollut pakko vakuuttaa. Jos avaimelle kävisi jotain, saisi sen tuhoaja huomattavaa vauriota osakseen.

Mutta nyt tämän vakuutuksen turvin ufot kohtelevat avainta huolettomasti. Ne tietävät, ettei avain tule tuhoutumaan, joten ei ole väliä mitä sille tekee ja miten sitä käyttää.

Ufoja harmittaa, että operaation kulmakivi on vain pieni avain, eivätkä ne itse. Turhautuneina ne käyttävät avainta ronskein ottein väittäen tämän karaisevan avainta ja täten lisäävän sen lujutta. Ne ottavat avaimesta kaiken irti, koska lopullisen tarkoituksensa täytettyään se katoaa iäksi. Mutta on myös mahdollisuus, että avain ilmestyy uusissa muodoissaan piinaamaan kiusaajiaan ja aiheuttamaan hämminkiä.

## **Oma elämäni**

Omassa elämässäni oikeastaan mikään ei ole itsestäni kiinni. Kaikki on ylhäältä säädeltyä. Niin ongelmat kuin niihin ratkaisutkin. Olen sirkuseläin, jonka pitää makupala saadakseen heittää kuperkeikka katsojien viihdyttämiseksi. Se on siten säädetty, jotta olisin ylempien voimien täydellisessä kontrollissa. Kaiken pitää olla heistä riippuvaista. En voi olla omavarainen, enkä saa pystyä puolustautumaan. Arvoa on vain sillä, kuinka paljon jaksan yrittää. Se määrittää sen mitä saan. Tämä on tietenkin määrätietoisella työllä osaltani pilattu. Minusta on tekemällä tehty nihilisti, jota ei kiinnosta mikään. Ei toisaalta väärintekeminenkään.

Saatananpalvojat ovat tehneet tässä sen viimeisen silauksen, mutta ufot kontrolloivat heitä ja asettavat ne raamit, joiden puitteissa minua voi kiusata. Eli ufojen – tai asiaa hoitaneen ufon - on vastuu. Se kenellä on valta, on myös vastuu. Tai tarkennetaan hieman: Se kuka käyttää valtaa, kantaa myös vastuun. Moni ufohan ei puutu ihmisten asioihin lainkaan. Katselee vain sivusta, eikä siten ole vastuussa.

Omasta mielestäni olen vastuussa tekemisistäni noin 20% verran. Vähän kuin pikkulapsi, joka saa kyllä päättää asioita, mutta ei mitään tärkeää. Saan tehdä virheitä, koska niistä koituu vastoinkäymisiä, joilla on kasvattava vaikutus. Niitä pitääkin tehdä ja niitä minä osaan tehdä. Se loppu 80% on ufojen ohjailua. Ne ovat saattaneet minut ongelmiin, joista ei ole pois pääsyä, ellen sitten muutu sellaiseksi kuin ne haluavat. Ja jos yritän muuttua, ne sabotoivat yritykseni. Lopulta kaikki on kuitenkin näennäisesti omaa syytäni. Koska muuttumisesta on niin tehty mahdotonta, minun on ajateltava, että en haluakaan muuttua. Tämän johdosta en myöskään siihen pysty. Haluaminen ja pystyminen menevät käsi kädessä. Jos ei halua, on vaikea pystyäkään. Kysy vaikka Sampo Axelssonilta.

Omaa show'tani rakennetaan rajaamalla epätoivotut elementit siitä pois. Minulle ei voi soittaa, eikä lähettää viestejä tai minkäänlaista postia. Minulle saa tulla juttelemaan vain jos olen tukevassa humalassa. Ufot haluavat, että elän mahdollisimman "normaalisti". Mikään ei saa muuttua.

Silti pitäisi olla aktiivinen ja ajaa omaa asiaansa. Ainakin esittää sellaista. Jos joku ei tee kuten ufot haluavat, eli hyökkää kiusaajiaan vastaan, häntä itseään rangaistaan. Jos hän taas kiusaa kiusaajiaan, ufot palkitsevat rankaisemalla kiusaajia. Kaikkien pitää olla keskenään sodassa. Kaikki on

teatteria, missä ihminen on pieni pelinappula.

Jos en kehitä itseäni ihmisenä, en pääse kostamaan minua kiusanneille. Kosto on palkinto. Mutta toisaalta en saa tehdä heille oikein mitään. Vittuilla saa, mutta fyysinen väkivalta on kielletty. Karmani pitää pysyä putipuhtaana. Sen puhdistaminen on kuulemma työlästä ja etenkin aikaavievää. Pitää kierrellä ja kytätä mahdollisuuksia auttaa muita, mutta kohteet eivät välttämättä edes halua apua. Hekään eivät halua muuttua, ainakaan jos joku siihen painostaa. Ehkä olen itsekin tällaisten karmansapuhdistajien uhri. Ja ovathan hekin tavallaan uhreja, mikäli parissani aikaansa tuhlaavat.

Tässä show'ssa kaikki hauska on kielletty. Kaikki kielletty on tehty houkuttelevaksi, jotta siihen sortuvaa päästään rankaisemaan. Hauskat jutut vähintäänkin pilataan. Sellaiset asiat joita ei halua ovat toivottavia. Itsensä ylittäminen on sitä, että unohtaa sen mitä haluaa, ja keskittyy siihen mistä ei ole kiinnostunut. Pitää olla jotain muuta kuin mitä on. Hieman karrikoiden: jos olisin meditoiva eunukkimunkki, minun haluttaisiin muuttuvan sekäkäyttäjäksi ja seksihurjastelijaksi.

Joka tapauksessa ufot yrittävät ohjata elämäni aina kieltojen ja epäonnistumisten kautta: Et saa saada sitä ja tätä. Sen mitä omaat, voit kyllä menettää. Onnistumisesta tehdään mahdollisimman vaikeaa, lähes mahdotonta. Epäonnistumisia taas oikein hakemalla haetaan. Niitä pitää olla, koska niiden kautta ihminen oppii. Ei mitään sellaista, että voisi "pitää katseensa kiinni palkinnossa", eli konkreettinen tavoite. Kaiken pitää olla ihmiselle häilyvää, koska sellaista voidaan helposti muunnella jälkepäin. Ihmisen halutaan pysyvän sokeana ja avuttomana.

Minun kuuluukin siis epäonnistua joka asiassa, jotta tietäisin miltä tuntuu olla luuseri. Saanhan sitten vanhuksena olla muiden yläpuolella. Sitten kaikkien pitää tehdä kuten minä haluan. Ja vielä se, että en jaksakaan itse jäädä tätä odottamaan, vaan poistun näyttämöltä, ja joku muu pääsee esittämään minua. Sehän on ennustettukin. Että sitten lopulta en ole enää se ihan sama. Monet ovat luulleet, että örkki kaappaisi minut, mutta ei kai se niin voi mennä. Eihän?

Poistumisessani on se hyvä asia, että kun myös minua sivusta autellut ufo poistuu, joutuvat kiusaamiseeni mieltyneet ufot skarppaamaan. Niiden on pakko jättää Ville rauhaan, koska muuten tämä ei selviä. Poistumiseni saattaa myös poistaa tulevaisuudessa tänne syntyviltä samanlaisen naurettavan tervanjuomiseen perustuvan farssin. Kyllä elämän pitää olla realistinen kokonaisuus. Omassa tapauksessani minua pidetään ensin hyödykkeenä 60 vuotta. Näin minusta saadaan varmasti revittyä kaikki mahdollinen irti. En halua, että se menee niin. Jos jonkun on sitä vastaan protestoitava niin minun. En varmasti ole väitteeni kanssa yksin. Kaltaiseni friikin tulisi hoitaa homma kotiin jo nuorella iällä ja kuolla saappaat jalassa ennen keski-ikää.

## **Muuttuminen**

Ennustusten mukaan, jossain vaiheessa kukaan ei mahda minulle mitään. Minusta tulee täysin suvereeni. Siksi kaikki pelkäävät minua. Siksi pystyn kirstämään ihmisiä ja tekemään mitä haluan.

Tämä onnistunee siten, että lyön pääni tai saan sähköiskun. Sen seurauksena minusta tulee savant. Älykkyydosamääräni nousee neron tasolle. Löydän itsestäni täysin ennennäkemättömiä kykyjä. Myrkyttäminen ei enää tehoa. Pystyn huijaamaan ihmisiä ja liityn näennäisesti kerhoon. Olen siinä, mutta oikeastaan en ole. Satanistit vain luulevat niin. Siten minulle avautuvat kaikki ne mahdollisuudet, joista olen siihen asti jäänyt paitsi. Olen kuitenkin yhä vapaa tekemään mitä haluan, kuten laamanni periaatteessa on.

Olenko ehkä joskus ennen ihmisyyttä itsekin ollut ylimielinen ufo, joka kiusaa ihmisiä? En tiedä. Jos näin on, niin nyt olen muuttunut mies. Enää en kiusaa, enkä pelleile ihmisten kustannuksella. Kantapään kautta olen sen "saanut" oppia.

Savanttius on mielestäni laiskaa käsikirjoittamista. Se vain taitaa olla ainoa tapa saada juttu maaliin. Ufoilla on yksinkertaisesti väärä mies. Liian laiska ja välinpitämätön. Ongelman ydin on siinä, että minä en ole sopiva mies tähän hommaan. Jos haluat palkata sähkömiehen, älä soita putkimiehelle. Vai muuttaako savantismi myös persoonani?

Miksi minua ei motivoida? Miksi kukaan ei ole koskaan kertonut minulle, mitä minun pitäisi tehdä? Kaikki on pelkkää häilyvää mielikuvaa. Ei mitään konkreettista. Ei voi välttyä siltä ajatukselta, että ufot eivät haluakaan minun tekvän mitään. Ehkä maailma on niiden mielestä hyvä juuri tällaisena kuin se on.

## **Vitutus**

Sekä minun että vihollisieni pitää olla alituisessa vitutuksen tilassa. Maapallolla kaikkia pitää vituttaa joka asia. Kaikki hauska on epäterveellistä. Hyveet tylsiä tai hankalia.

Tämä on kurja maailma. Eikä sen kurjuutta voi perustella paremmaksi sillä, että on vielä huonompiakin maailmoja. En tarkoita sitä, että tämän maailman jokaisessa muffinssissa pitäisi olla sama määrä mustikoita, kuten Martin Scorsesen elokuvassa Casino. Totta kai pitää olla eri määrä mustikoita. Erilaisia muffinsseja, satunnaisuutta. Onhan todellinen elämä sattumanvaraista.

Ongelmia on joka paikassa. On tapauskohtaista mikä vituttaa. Joitakin vituttavat aivan toiset asiat kuin itseäni. Ne ovat heille todellisia ongelmia. Sama se on ufoilla. Juttelin kerran yhden ufon kanssa ja hänen ongelmansa vaikuttivat huvittavilta omaan korvaani. Mutta hänen aivoituksensa ovat erilaiset. Hän on minua 10 000 kertaa älykkäämpi, mutta velloo silti

ongelmissa, joilla en itse vaivaisi päätäni lainkaan.

Kun sormeilet jotain juttua liikaa tehdäksesi siitä realistisen, siitä tulee itse asiassa epärealistinen, koska kaikki näkevät, että se venyy liian moneen suuntaan. Kukaan ei enää usko siihen, mutta se ei ufoja haittaa. Kaikkihan on lopulta kaikki pelkkää show'ta. Ongelmia luodaan, vaikka niitä tulisi muutenkin. Se on sama kuin suomalaisten moottoriteiden kanssa, joihin luodaan väkisin kurveja, vaikka niitä tulisi varmasti ilmankin. Halu painaa väkisin oma kädenjälkensä joka asiaan tuottaa huonoja tuloksia.

Ufojen ongelmat ovat filosofista laatua. Ne voi tarpeen tullen siirtää syrjään. Ihmiset sen sijaan eivät pääse ongelmistaan yli tai eroon. Koska ufoilla ei oikeastaan ole todellisia ongelmia, haetaan draamaa muualta. Ufo rakastuu muiden ongelmiin, eikä halua että niitä ratkotaan. Itse asiassa ongelmia luodaan lisää, koska niiden kautta syntyy kehitystä. Sen sijaan, että kehitystä haettaisiin tiedonvälityksen ja koulutuksen kautta.

Ufot siirtelevät ihmisiä: tämä tänne, tuo tuonne. Kun tämän siirtää tänne, niin se löytää sieltä tämän ja sitten se voi mennä tänne, tai sitten tuonne, missä se voi tavata tämän ihmisen... Mutta tuonne se ei voi mennä. Se on jonkinlainen nukkeleikin ja dominopelin sekoitus. Tämä on tarpeetonta leikkiä ufoilta, jotka eivät ole ikinä kasvaneet aikuisiksi, koska heidän ei tarvitse. He elävät ikuisessa lasten maailmassa, jossa jokainen päivä koostuu tinasotilas- ja nukkeleikeistä ja muusta hauskanpidosta. Päivän päätteeksi nauretaan oikein kunnolla. Itse asiassa läpi päivän nauretaan. Kaikki on hauskaa.

Kerran kuussa käydään käsiksi ongelmiin. Se tarkoittaa syöksymistä jonkun merkityksettömän filosofisen ongelman syövereihin. Ufo suhtautuu siihen täydellä tunteella, saattaa jopa herauttaa kyneleenkin. Sillä hetkellä hän on kuin ryyppyputken jälkeen krapulamasennuksessa tärisävä juoppo, joka kyllä tietää, että olo on muutaman päivän päästä parempi, mutta sillä hetkellä se ei auta ollenkaan. Ufolle tämä olo on toki keinotekoinen, mutta hänen pitää käydä se läpi, saadakseen kontrastia yleiseen euforiaansa. Kuukausittain hän upottautuu epämiellyttävään depression ja kokee sen jälkeen kärsineensä tarpeeksi. Hän on kuin uusi ja nukkeleikit voivat taas alkaa.

Ufojen näkemyksen mukaan ihmisen ominaisuuksilla ei ole mitään merkitystä. Ufohan kuitenkin tekevät kaiken merkityksellisen taustalta. Ihmisen pitää vain esittää tekevänsä. Omalla kohdallani minulle luodut ongelmat ovatkin mahdottomia ratkaista. Miten voisin pärjätä rajattomalla budjetilla toimivaa huora-koneistoa vastaan? Pedofiili-homot ja muut satanistit tietävät minusta kaiken ja hyvin paljon myös sellaista, mistä en itse ole tietoinen. He seuraavat minua 24/7 jutkuruutu-kameroidensa avulla. He kontrolloivat tietoliikennettäni, postiani, puheluita, pankkitilejä, ihmissuhteita, työasioita, vapaa-aikaa... Mitä tahansa teen, tunkevat satanistit siihen mukaan pilatakseen kaiken.

Jos he voisivat, he tietenkkin tappaisivat minut. Mutta sitä tai fyysistä väkivaltaa ufot eivät salli. Piilolinssit, silmälasit, vaatteet, ruoat ja juomat voidaan vaihtaa, mutta lyödä ei saa. Mikä järki siinä on? Pitäisikö minun

olla tyytyväinen siitä, että minua ei hakata jos lähden kaupungille ryypäämään? Raiskata minua on voinut, mutta senkin määrä on käsittäkseni vähenemään päin. Etenkin nyt kun minulla on peräpukamia.

Miten minä voisin omillani pärjätä satanisteja vastaan? Vastaus on: en mitenkään. Kunnes sitten joku päivä joku ufo päättää, että nyt on Villen vuoro pärjätä. Eli sitten vanhuksena. Olisihan se periaatteessa nytkin mahdollista, mutta hyvin vaikeaa. Lähes mahdotonta. Ehkä ufoille riittää, että mahdollisuus on olemassa. He tietävät, ettei se aktualisoidu ja voivat sommitella suunnitelmansa sen mukaan. Heillä pitää olla täydellinen kontrolli. Ei merkityksettömiin pikkuseikkoihin, mutta suuriin linjoihin.

### **Se oli jo rikki kun tulin tähän huoneeseen**

Saan joskus "voitettua" itselleni rennon asenteen, enkä stressaa asioita. Se voi tulla ihan itsekseen tai sitten sellaisen pohdiskelun kautta. Silloin ajattelen, ettei millään ole niin paljon väliä. Näen mahdollisuuksia rajoitusten sijaan. Että voisin periaatteessa, lain puitteissa, tehdä mitä vaan. Mutta jostain syystä minun ei anneta pitää tätä asennetta, vaan pian putoan niiltä rattailta pois. En saa myöskään vain pyyteettömästi auttaa muita. Se ei käy, koska elämässä pitää olla ongelmia. Mitä enemmän, sitä parempi. Vain niiden kautta oppii. Kun ryhdyin joskus sellaiseksi, joka auttelee koko ajan muita, puuttui joku ufo siihenkin.

"Olet näköjään ymmärtänyt miten sinunlaisesi pärjää täällä parhaiten. Mutta tuo ei käy. Sinä teet asiat liian helpoksi itsellesi", hän sanoi.

Eli minun pitää olla lapsellinen, typerä ja vittumainen. Se on niin säädetty, eikä siis ole oma valintani.

Omasta mielestäni elämäni olisi hauskaa seurattavaa, jos olisin sellainen kuin minun pitäisi olla. Eli osaisin tehdä kaikenlaista, olisin älykäs ja oppisin uusia asioita. Ja jos olisin myös varakas, eikä lottovoittoani oltaisi viety. Silloinhan olisin omavaraisempi, eikä minua tarvitsisi suojella niin paljon. Ja jos osaisin itse korjata autoani.

Tai tietokoneasioissa. Jos tuntisin tietokoneiden salat, olisi konettani ja tietoliikennettäni vaikea sabotoida. Mutta enhän minä niistä mitään ymmärrä. Kuten en tietenkään autoistakaan. Voin yrittää opetella, mutta olen liian tyhmä oppimaan mitään ja lisäksi unohdan kaiken lukemani. En saa osata mitään, koska mitä vähemmän osaan ja tiedän, sitä riippuvaisempi olen ufojen avusta.

Omavaraisena tässä elämässä olisi jotain järkeä. Nythän ihmiset myös tietävät, että en pysty mihinkään ja jos pystyn, se on joku muu joka sen tekee. Eihän se ole uskottavaa ja todellista elämää. Teen myös itse parhaani pilatakseni sen illuusion joka minusta on yritetty rakentaa. Minunhan pitäisi vain esittää tekeväni, mutta toisaalta minusta on tullut totuutta etsivä ja rehellinen. Ja jos esitän jotain mitä en ole, vedetään matto jalkojeni alta samantien. Tässä on ristiriitaa kerrakseen.

Ja hieman samalla tavoin ihmisten ympärilläni pitää esittää jotain koko ajan. Kaiken pitää olla jotenkin valheellista. Se on vittuilua minulle, mutta show'n todelliset arkkitehdit ovat ne ufot, jotka haluavat koko jutun olevan yksi iso illuusio-show, jossa erilaisia näytöksiä. Ufot ohjaavat ja tuottavat esityksen. Joku sitä varmaan katsookin. Ehkä sitä katsotaan jossain toisessa ulottuvuudessa.

Kyllähän se suojelu on hyväkin asia. Minua ei saa esimerkiksi pahoinpidellä. Eikä kahviini saa sujauttaa syanidi-kapselia. Kirjepommeja en saisi muutenkaan. Käyväthän satanistit kaiken postini läpi, enkä itse saa kuin laskut. Fyysinen väkivalta on kielletty myös koska siitä jäisi merkkejä jotka muistaisin, ja jotka siten ajaisivat minut muuttamaan käyttäytymistäni. En enää kävisi baareissa, enkä liikkuisi humalassa kaupungilla. En liikkuisi pimeään aikaan missään. En voisi liikkua.

Kaikki hauska mitä elämässäni on liittyy alkoholiin. Onko se hyvä show? Joskus olen kuunnellut nauhalta mitä puhun ihmisille humalassa ja kyllä se aikamoista sontaa on. Ei se ole hauskaa, paitsi ehkä osa on. Yöelämässä eli baareissa minulle kyllä vittuillaan. Siis huorat vittuilevat. Enkä muista siitä mitään, koska olen ollut liian kännissä ja koska minulle on tehty satanistinen trikki. Kantamani sanelimen myötä triikkaaminen tosin väheni selvästi. Ympärilläni on jonkinlainen suojakenttä, mutta ehkä huora-show on laitettu pystyyn siksi, että tuo suojakenttä olisi maallisempi, eikä pelkästään yliluonnollinen juttu. Toisaalta yliluonnollista on se, että kukaan laamanni ei tule ikinä juttelemaan minulle. Eikä kukaan anna mitään ohjeita muutenkaan. Olen kuitenkin suurimman osan ajasta selvinpäin.